

- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů tohoto řízení částku 51 178,30 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou došlou zdejšímu soudu dne 31. 5. 2018 domáhala vydání rozhodnutí, kterým by bylo žalované uloženo zaplatit jí částku 101 640,61 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za období od 16. 5. 2018 do zaplacení a náhradu nákladů tohoto řízení, a to s odůvodněním, že žalovaná nabyla po zemřelém [REDAKCE] dědictví v ceně 237 583,11 Kč, a to na základě usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 11. 9. 2017, č. j. 17 D 71/2017 – 223, přičemž žalobkyně přihlásila do předmětné pozůstalosti pohledávku ve výši 163 605,61 Kč vyplývající vůči zůstaviteli z pravomocného platebního rozkazu Okresního soudu ve Strakonících ze dne 4. 1. 1994, č. j. 2 C 731/92 – 17, usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 18. 6. 1998, č. j. E 744/95 – 11, o nařízení výkonu rozhodnutí vůči zůstaviteli a usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 7. 5. 2004, č. j. E 744/95 – 46, o oprávněnosti přechodu pohledávky na žalobkyni nabytím vlastnictví k ní vydražením ve veřejné dobrovolné dražbě a vstupu žalobkyně jako oprávněné do tohoto výkonu rozhodnutí na místo původního oprávněného. Po snížení o 10 319 Kč odpovídající provedeným srážkám ze mzdy u plátce mzdy [REDAKCE] činila přihlášená pohledávka částku 153 287 Kč. Žalobkyně svou přihlášku pohledávky odeslala poštou 5. 4. 2017 a doručena byla Okresnímu soudu ve Strakonících dne 6. 4. 2017, tedy 1 den před tím, než bylo dne 7. 4. 2017 na úřední desce soudu vyvěšeno usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3. 4. 2017, č. j. 17 D 71/2017 – 149, kterým byli věřitelé zůstavitele vyzváni, aby přihlásili své pohledávky do pozůstalosti. Žalobkyně se domnívá, že s ohledem na shora uvedené je ohlášeným věřitelem uvedeným v ustanovení § 1712 odst. 2 OZ, o jehož pohledávce žalovaná dědička věděla, a má za to, že má stejné právní postavení v první skupině věřitelů jako přihlášení věřitelé, kteří se včas a řádně přihlásili, jak vyplývá ze závěru judikátu sp. zn. RvI 1155/29, ve kterém se uvádí, že stačí, aby pohledávka byla přihlášená již před rozepsáním ediktální lhůty, neboť znala-li žalovaná tuto pohledávku již dříve, nemůže být žalobkyní ke škodě, že neopakovala ohlášku a nepřihlásila pohledávku znovu v ediktální lhůtě. V rozporu s tím, že nejprve měla být uspokojena pohledávka žalobkyně jakožto přihlášeného věřitele a teprve až poté ostatní věřitelé, kteří se včas nepřihlásili nebo k jejichž přihláškám se nepřihlíží, zkrátila žalovaná přihlášenou pohledávku žalobkyně o 101 640,61 Kč, jak uvedla v rozvrhu zjištěných pohledávek přiloženém k dopisu ze dne 4. 2. 2018. Žalovaná tak poukázala žalobkyni pouze částku 51 646 Kč a na výzvu žalobkyně dopisem ze dne 23. 4. 2018 k doplacení částky zkrácení ve výši 101 640,61 Kč ve lhůtě do 15. 5. 2018 dopisem ze dne 10. 5. 2018 toto plnění odmítla. Žalobkyně se domáhá rovněž příslušenství v podobě zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně ze žalované částky za období od 16. 5. 2018 do zaplacení, tedy od uplynutí lhůty 15. 5. 2018 uvedené v předžalobní výzvě adresované žalované k úhradě dlužné částky.
2. Okresní soud v Českých Budějovicích ve věci rozhodl platebním rozkazem, proti kterému podala žalovaná včas odpor, čímž byl platební rozkaz ze zákona zrušen. V odporu k platebnímu rozkazu žalovaná uvedla, že nárok žalobkyně neuznává, trvá na tom, že v rámci dědického řízení po [REDAKCE], zemřelém [REDAKCE], ve věci vedené Okresním soudem ve Strakonících pod sp. zn. 17 D 71/2017, byla žalobkyně vypořádána v souladu s objektivně a přezkoumatelným způsobem zjištěnými aktivy dědictví po zemřelém. V rámci dědického řízení uplatnila žalovaná výhradu soupisu pozůstalosti ve smyslu ustanovení § 1706 OZ, přičemž

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

k výzvě soudní komisařky se žádný věřitel nepřihlásil. V dědickém řízení byly podány běžné přihlášky do dědictví, přičemž takto se přihlásili všehovšudy 3 věřitelé včetně žalobkyně. Za daných okolností tak nelze uplatňovat žalobkyní tvrzený zákonný režim dle ustanovení § 1712 odst. 1 OZ, neboť na výzvu notáře se nepřihlásil žádný věřitel a pozůstalost tak nemohla být vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek. Tvrzené 3, respektive 6 zjištěných pohledávek se podařilo zjistit až v následné době, přičemž není vyloučeno, že se mohli objevit další věřitelé a již vyplacené částky takto zjištěným věřitelům bylo nutné dále zkrátit tak, aby se takto vyplacení věřitelé bezdůvodně neobohatili na dalších případně zjištěných věřitelích. S ohledem na to, že žalobkyně uplatnila výše uvedenou výhradu soupisu pozůstalosti, nemohly nastat účinky zákonného režimu podle ustanovení § 1712 OZ. V rámci dědického řízení byla na základě znaleckého posudku zjištěna pasiva v souhrnné výši 726 370 Kč a aktiva v souhrnné výši 237 599 Kč. Za této situace žalovaná vyhotovila rozvrh pohledávek zjištěných k 4. 2. 2018, přičemž byla nucena zkrátit pohledávku nejen žalobkyně, ale i dalších 5 věřitelů zjištěných k tomuto datu, a to v poměru 32,71 %, neboť s ohledem na tvrzenou výhradu soupisu pozůstalosti žalovaná odpovídá pouze do výše zjištěných aktiv pozůstalosti. Žalovaná následně všem takto zjištěným věřitelům, včetně žalobkyně, uhradila jejich pohledávky v poměrné výši 32,71 % k přihlášené pohledávce do vyčerpání aktiv řádně zjištěných v dědickém řízení. Závěrem žalovaná navrhuje, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta a žalobkyni uloženo zaplatit žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

3. Žalobkyně ve svém stanovisku ze dne 5. 9. 2018 k odporu žalované uvedla, že žalovaná se v něm nijak nevyjadřuje k tomu, že žalobkyně je ohlášeným věřitelem uvedeným v ustanovení § 1712 odst. 2 OZ, o jehož pohledávce žalovaná dědička věděla, neboť jeho přihláška pohledávky byla doručena Okresnímu soudu ve Strakoniciích dne 6. 4. 2017, tedy 1 den před vyvěšením dne 7. 4. 2017 na úřední desku soudu usnesení Okresního soudu ve Strakoniciích č. j. 17 D 71/2017 – 149 ze dne 3. 4. 2017, kterým byli věřitelé zůstavitele vyzváni, aby přihlásili své pohledávky do pozůstalosti. Tím, že se žalovaná nevyjadřuje k uvedenému právnímu postavení žalobkyně, který se považuje za přihlášeného věřitele v první skupině věřitelů, popírá nadále žalovaná uplatnění zákonného režimu dle ustanovení § 1712 odst. 1 OZ pro uspokojení žalobkyní přihlášené pohledávky před ostatními věřiteli, kteří se včas nepřihlásili nebo k jejichž přihláškám se nepřihlíží. Z odporu vyplývá, že žalovaná nadále řadí žalobkyni až do druhé skupiny ostatních věřitelů a snaží se obhájit svůj odchylný postup pro zahrnutí její pohledávky do rozvrhu zjištěných pohledávek ostatních věřitelů a zkrácení pohledávky žalobkyně o 101 640,61 Kč. Závěrem považuje žalobkyně námitky žalované za nedůvodné a na podané žalobě nadále trvá.
4. Soud ve věci nařídil jednání na 25. 10. 2018, při kterém se pokusil o smírné vyřešení sporu, a to poté, co účastníky seznámil se svým právním názorem na projednávanou věc. S ohledem na žádost účastníků soud jednání nezahájil a odročil jej na 6. 12. 2018 s tím, že v mezidobí mezi účastníky proběhne jednání o soudním smíru. Dne 30. 10. 2018 soud obdržel doplnění důkazů a stanovisko žalobkyně k možnosti smíru, které bylo zasláno na vědomí právnímu zástupci žalované spolu s výzvou soudu, aby se žalovaná ve lhůtě do 20. 11. 2018 k návrhu žalobkyně na smírné vyřešení sporu vyjádřila.
5. V rámci vyjádření ze dne 19. 11. 2018 žalovaná uvedla, že v předmětné věci pravděpodobně nebude dosaženo smíru, neboť skutečnosti tvrzené žalobkyní jsou dle jejího názoru pro danou věc hmotně právně nerozhodné. Žalovaná uvedla, že neví a nevzpomíná si, zda o přihlášené pohledávce žalobkyně věděla v době, když byla dědickým soudem zveřejněna lhůta k přihlášení pohledávek. Žalovaná dohledala záznam, že pravděpodobně dne 3. 4. 2017 byla účastna jednání u notářky, na kterém společně s bratrem žalované navrhli konvokaci věřitelů dle § 1711 OZ. Pokud žalobkyně přihlášku pohledávky do dědického řízení odeslala až 5. 4. 2017, nemohla o ní žalovaná vědět, pokud se skutečně konalo zmíněné jednání u notářky již dne 3. 4. 2017. Dále žalovaná poukázala na skutečnost, že s odkazem na ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

dědic ví o pohledávce jen tehdy, jsou-li mu známy všechny skutečnosti, které jsou významné pro základ a výši pohledávky, tedy je-li mu známo vše, co potřebuje dlužník k tomu, aby mohl uhradit dluh, přičemž není rozhodné, zda o tom věděl ještě za života zůstavitele nebo zda se to dozvěděl ještě před konvokací po jeho smrti, a to např. z oznámení věřitele, které ještě před konvokací zaslal notáři. Žalovaná je rovněž toho názoru, že skutečnost, zda věděla o přihlášené pohledávce žalobkyně či nikoliv, je za daných okolností zcela irrelevantní. Současně se domnívá, že závěry uvedené v rozhodnutí sp. zn. RvI 1155/29 nejsou pro danou věc přílehlavé. Podle jejího názoru žalobkyně účelově vychází z nesprávného výkladu příslušných ustanovení OZ, respektive předstírá a snaží se navodit dojem, že na základě konvokace věřitelů dle ustanovení § 1711 OZ došlo k naplnění podmínek pro právní režim vypořádání pohledávek podle § 1712 odst. 1 OZ a že žalobkyně je věřitelem, který v důsledku toho, že pohledávku přihlásila ještě před výzvou a žalovaná o ní dle jejího názoru věděla, má nárok na oddělené uspokojení podle ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ. Žalobkyně však byla ještě před podáním žaloby ze strany žalované opakovaně upozorněna, a vyplývá to i z konstatování notářky v rámci usnesení č. j. 17 D 71/2017 – 223, že na výzvu dle ustanovení § 1711 OZ se nepřihlásil žádný věřitel, tedy nedošlo ke splnění podmínek podle § 1712 odst. 1 OZ pro zde upravený režim úhrady pohledávek, neboť pozůstalost nebyla vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek, když na výzvu nebyla ohlášena dokonce žádná pohledávka. Podle žalované to znamená, že neexistuje věřitel, který by mohl být uspokojen v režimu této výzvy, neexistuje věřitel, který by v důsledku nepřihlášení se v této výzvě byl jakkoliv zkrácen, a neexistuje věřitel, který by dovoláním se na dřívější přihlášení pohledávky měl nárok na oddělené uspokojení. Žalovaná zároveň zdůrazňuje, že ustanovením § 1712 odst. 1 OZ se použila pouze ve vztahu pohledávka, které byly ohlášeny v rámci konvokace věřitelů, tedy i odst. 2 téhož ustanovení § 1712 OZ se použije jen vůči těm věřitelům, kteří se oproti ostatním věřitelům, kteří pozůstalost vyčerpali, na výzvu nepřihlásili. Podle názoru žalované tedy nejde o obecné ustanovení, které by se uplatnilo při vypořádání pozůstalosti i v případě, kdy věřitelé nemohli být vypořádáni v režimu konvokace dle ustanovení § 1711 OZ, čehož se domáhá žalobkyně. Za situace, kdy se nepřihlásil žádný z věřitelů v rámci konvokace, neuplatní se podle žalované při vypořádání pozůstalosti žádné z ustanovení § 1711 a § 1712 OZ. Žalovaná se domnívá, že dovolávání se žalobkyně režimu dle § 1712 odst. 2 písm. a) OZ nemá oporu v hmotném právu a není možné jí přiznat privilegované postavení vůči ostatním věřitelům. Všichni věřitelé byli vypořádání poměrně dle výše jejich pohledávek ke dni smrti zůstavitele a žalovaná provedla náročné zjišťování okruhu věřitelů a výše jejich pohledávek za tím účelem, aby byly náležitě a řádně vypořádány všechny pohledávky, které zdědila. Takto postupovala při nejlepším vědomí, kdy neměla důvod zkracovat neoprávněně pohledávku žádného z věřitelů, neboť výše plnění na pohledávky byla limitována částkou 237 584 Kč, kterou bylo nutné řádně rozvrhnout všem věřitelům s výhradou v budoucnu nově zjištěných věřitelů, což by mělo za následek nový výpočet rozvrhu. Takto žalovaná postupovala i v návaznosti na potvrzení svého právního názoru samotnou notářkou při rozhodnutí ze dne 11. 9. 2017, která výslovně skutečnost, že žádný z věřitelů nemá právo na oddělené uspokojení v důsledku neuplatnění likvidačních účinků konvokace věřitelů, potvrdila. Závěrem navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby jako nedůvodné a uložení povinnosti žalobkyně nahradit jí náklady tohoto řízení.

6. Žalobkyně v rámci svého stanoviska ze dne 2. 12. 2018 zejména uvedla, že odeslání přihlášky pohledávky doložila podacím lístkem a že za situace, kdy 2 dny po vydání usnesení č. j. 17 D 71/2017 – 149 přihlášku pohledávky odeslala, má s odkazem na již zmíněné rozhodnutí sp. zn. RvI 1155/29 stejné právní postavení v první skupině věřitelů jako přihlášení věřitelé, neboť podle uvedeného rozhodnutí stačí, aby pohledávka byla přihlášena již před rozepsáním ediktální lhůty, protože znala-li žalovaná tuto pohledávku již dříve, nemůže být žalobkyni ke škodě, že neopakovala ohlášku a nepřihlásila pohledávku znovu v ediktální lhůtě. Pokud žalovaná odmítá závěry uvedeného rozhodnutí, poukazuje žalobkyně na to, že rozhodnutí je zařazeno v konstantní judikatuře a že na něj odkazuje komentář k ustanovením §

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

1711 až 1712 OZ. Pokud se žalovaná dovolává konstatování notářky učiněné v odůvodnění konečného usnesení č. j. 17 D 71/2017 – 223 ze dne 11. 9. 2017, tedy že na výzvu dle ustanovení § 1711 OZ se nepřihlásil žádný věřitel, pak se vyhýbá tomu, jak je uvedeno hned v následující větě odůvodnění, že vzala s [redacted] na vědomí, že do pozůstalosti přihlásila pohledávku také žalobkyně, což naopak svědčí pro právní postavení žalobkyně, považovanou za přihlášeného věřitele první skupiny věřitelů a pro uspokojení její přihlášené pohledávky před ostatními věřiteli, kteří se včas nepřihlásili nebo k jejichž přihláškám se nepřihlíží. Pohledávka žalobkyně byla navíc předmětem výkonu rozhodnutí v rámci věci vedené u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. 12 E 744/95. Tento soud po úmrtí [redacted] vydal 29. 3. 2017 usnesení č. j. 12 E 744/95 – 52 o zastavení výkonu rozhodnutí srážkou z důchodu zemřelého od ČSSZ, které bylo po odvolání ze strany žalobkyně zrušeno usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 19 Co 703/2017 – 63 ze dne 15. 5. 2017. Následně vydal Okresní soud ve Strakonících nové usnesení č. j. 12 E 744/95 – 79 ze dne 13. 7. 2017 o zastavení výkonu rozhodnutí, které potvrdil Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením č. j. 19 Co 1293/2017 – 98 ze dne 12. 9. 2017. Všechna tato usnesení o zastavení výkonu rozhodnutí byla vydána až po smrti zemřelého [redacted] žalované a musela být doručena jeho pozůstalým, kteří tak i z těchto rozhodnutí věděli o pohledávce žalobkyně a vedeném soudním výkonu rozhodnutí. Z toho důvodu žalovaná pravděpodobně na jednání dne 3. 4. 2017 společně s bratrem navrhli konvokaci věřitelů. Podle žalobkyně má konvokace věřitelů za následek, že věřitelé se rozdělí na ty, kteří se včas a řádně přihlásili, a na ostatní, kteří se nepřihlásili (nepodali včas přihlášku nebo k jejich přihláškám se nepřihlíží), přičemž stejné právní postavení jako přihlášení věřitelé mají věřitelé uvedení v ust. § 1712 odst. 2 OZ, tzn. v daném případě žalobkyně, o jejíž pohledávce žalovaná dědička věděla, a to jak z její přihlášky pohledávky s přílohami, odeslané soudu 2 dny po vydání usnesení o konvokaci ze dne 3. 4. 2017, tak i ze zmíněného rozhodnutí o zastavení výkonu rozhodnutí pod sp. zn. 12 E 744/95, jež bylo pozůstalým doručeno. Nejprve tedy měly být uspokojeni přihlášení věřitelé, popř. ti, kteří se považují za přihlášené věřitele, avšak ti, kteří se nepřihlásili, mohli být uspokojeni jen tehdy a až poté, co budou plně uspokojeni všichni přihlášení (ohlášení) věřitelé. Názor žalované, která přihlášku žalobkyně posuzuje jako běžnou přihlášku do dědictví, nikoliv k výzvě notářky dle ustanovení § 1711 OZ, neodpovídá platné právní úpravě a konstantní judikatuře. Závěrem žalobkyně na podané žalobě trvá.

7. Podáním ze dne 27. 12. 2018 zaslala žalobkyně soudu doplnění svého stanoviska ze dne 2. 12. 2018, a to o výňatek z důvodové zprávy k občanskému zákoníku, konkrétně k ustanovení § 1712, kdy poukazuje především na bod I. 2 písm. b), podle kterého věřitelé pohledávek, o kterých dědic věděl, bez toho, že by své pohledávky museli přihlašovat, přičemž by bylo nemístným formalismem nezařadit do kategorie pohledávek uvedených pod písm. a) i pohledávky, které věřitelé přihlásili a doložili ještě před vydáním usnesení o konvokaci věřitelů a odmítnout takovou pohledávku jen proto, že nebyla se stejnými doklady podruhé podávána ve lhůtě, uvedené v usnesení soudu o svolání věřitelů, neboť jsou to ostatně pohledávky, o kterých mohou věřitelé dědicům prokázat, že o nich dědici věděli, protože doklad o nich je založen ve spise o projednání dědictví, s jehož obsahem jsou dědici v řízení o pozůstalosti soudním komisařem seznámeni. Stejně tak by mělo být naloženo s pohledávkami, jež byly zažalovány za řízení o pozůstalosti ještě před vydáním usnesení o výzvě věřitelů, což se týká i předmětné pohledávky žalobkyně, která byla od roku 1995 ještě během daného řízení o pozůstalosti předmětem výkonu rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 12 E 744/95 u Okresního soudu ve Strakonících až do jeho zastavení usnesením ze dne 12. 9. 2017. Žalobkyně poukazuje rovněž na bod II. 5, podle kterého odst. 2 ustanovení § 1712 OZ přijímá zásady obsažené v § 763 osnovy československého občanského zákoníku, který s ustanovením § 814 OZ převzal vynětí pohledávek zajištěných zástavním právem z režimu včas nepřihlášených pohledávek a přidal pohledávky zajištěné zadržovacím právem a pohledávky, o kterých dědic prokazatelně věděl. Postavení pohledávek uvedených v § 1712 odst. 2 písm. a) a b) OZ je privilegované,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

neboť jak vyplývá z odst. 2, odstavec 1 se v jejich případě nepoužije a při konvokaci věřitelů budou splněny včas přihlášené pohledávky věřitelů společně s pohledávkami uvedenými v odst. 2 písm. a) a b), které nemusely být přihlašovány. S poukazem na výše uvedené žalobkyně závěrem argumentuje, že vědomost dědice o pohledávce, aby platil odst. 2 citovaného ustanovení o tom, že musí být uspokojena, se vztahuje na pohledávku, jež nebyla věřitelem ve lhůtě přihlášená, ale dědic se dověděl o její existenci nejpozději do konce lhůty stanovené v usnesení o výzvě věřitelů. Uvedené se však netýká pohledávky žalobkyně, neboť tu žalobkyně po vydání usnesení ze dne 3. 4. 2017 o konvokaci přihlásila a doložila odesláním přihlášky na soud poštou 5. 4. 2017, přičemž současně byla pohledávka během řízení o pozůstalosti předmětem výkonu rozhodnutí vedeném pod sp. zn. 12 E 744/95 u Okresního soudu ve Strakonici, a to až do jeho zastavení usnesením ze dne 12. 9. 2017.

8. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 3. 1. 2019 setrvala na svém předchozím stanovisku o nedůvodnosti žaloby, přičemž současně poukázala zejména na to, že podle jejího názoru neexistuje žádný přihlášený věřitel ve smyslu ustanovení § 1712 OZ a že s ohledem na to, že neexistuje věřitel, který by se na výzvu soudu podle ustanovení § 1711 OZ ohlásil, nenastaly účinky konvokace dle ustanovení § 1712 odst. 1 OZ. Z toho důvodu nemůže existovat ani věřitel, který by z této skupiny byl vyřazen dle ustanovení § 1712 odst. 1 OZ a nemůže se domáhat zařazení do takové skupiny podle ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ. Předmětné rozhodnutí sp. zn. RvI 1155/29 dopadá podle žalované na opačné skutkové okolnosti. Žalovaná se dovolává konstatování notářky v usnesení č. j. 17 D 71/2017 – 223, že na výzvu dle ustanovení § 1711 OZ se nepřihlásil žádný věřitel. Žalovaná nijak nezpochybňuje, že o přihlášení pohledávky žalobkyně do pozůstalosti se dověděla, ostatně ji také řádně vypořádala. Za předpokladu, kdyby žalobkyně v rámci konvokace svou pohledávku opětovně přihlásila, byla by jediným ohlášeným věřitelem, který by pozůstalost nevyčerpal, čímž by se jeho právní postavení neměnilo. Za situace, kdy by žalobkyně svoji pohledávku vůbec do pozůstalosti nepřihlásila, byla by tato pohledávka žalovanou následně při analýze dostupných informací o věřitelích zůstavitele zjištěna a vypořádána. Konvokaci věřitelů žalovaná navrhlá z preventivního zajištění jejího právního postavení a ochrany pro případ, že by teoreticky její pozůstalost byla předložena, neboť neznala rozsah dluhů zůstavitele a nebylo vyloučeno, že se v budoucnu objeví dluhy další. Žalovaná nesouhlasí s názorem žalobkyně, že ta má právo na přiřazení do skupiny věřitelů dle ustanovení § 1712 odst. 1 OZ. Žalovaná trvá na tom, že na výzvu dle ustanovení § 1711 OZ se nepřihlásil žádný věřitel. Všichni věřitelé, kteří se do pozůstalosti přihlásili, se přihlásili ještě před touto výzvou, anebo byli žalovanou zjištěni po ukončení dědického řízení. Aby však podle názoru žalované vznikla uzavřená skupina věřitelů, kteří mají právo na uhrazení vůči dědici ve smyslu ustanovení § 1712 odst. 1 OZ, kterého se dovolává žalobkyně, musí být splněna podmínka tam uvedená, tedy že pozůstalost je vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek. Za ohlášené pohledávky je nutné považovat pouze pohledávky ohlášené na výzvu dle ustanovení § 1711 OZ, což nečinil žádný věřitel. Z toho důvodu žádná přednostní skupina věřitelů nevznikla. U předmětné pozůstalosti se podle názoru žalované neuplatní žádné z ustanovení § 1711 a § 1712 OZ a žalobkyně se jich nemůže dovolávat. Za situace, kdy žalobkyně nikdy netvrdila, že by pozůstalost byla vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek, neboť takové tvrzení není žalobkyně schopna prokázat, lze žalobu považovat za nedůvodnou. Závěrem žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a uložení povinnosti žalobkyni nahradit jí náklady tohoto řízení.
9. Při odročeném jednání dne 7. 1. 2019 soud provedl listinné důkazy, a to úplným výpisem z obchodního rejstříku na žalobkyni, usnesením Okresního soudu ve Strakonici č. j. 17 D 71/2017 – 223 ze dne 11. 9. 2017, přihláškou pohledávky žalobkyně ze dne 4. 4. 2017, vyzněním o rozvrhu pohledávek ze dne 4. 2. 2018, vyčíslením rozvrhu pohledávek ke dni 4. 2. 2018, předžalobní výzvou právního zástupce žalobkyně ze dne 23. 4. 2018, odpovědi žalované ze dne 10. 5. 2018, poštovním podacím lístkem ze dne 5. 4. 2017, obsahem připojeného

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

dědického spisu vedeného u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. 17 D 71/2017 a obsahem připojeného spisu o výkonu rozhodnutí vedeného u téhož soudu pod sp. zn. 12 E 744/95.

10. Na základě provedeného dokazování zjistil soud následující skutkový stav:
11. Žalobkyně je [REDAKCE]. Žalovaná nabyla jmění náležející podle výsledku dědického řízení vedeného u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. 17 D 71/2017 do pozůstalosti [REDAKCE]. Obvyklá cena aktiv pozůstalosti byla oceněna částkou 237 583,11 Kč. Dne 3. 3. 2017 byla Okresnímu soudu ve Strakonících doručena přihláška pohledávky [REDAKCE] ve výši 4 910 Kč vůči [REDAKCE] doložená přílohami. Dopisem ze dne 7. 3. 2017 přihlásila pohledávku ve výši 43 977 Kč vůči [REDAKCE] a rovněž ji doložila příloženými listinami. Dne 20. 3. 2017 proběhlo u soudní komisařky [REDAKCE] předběžné šetření, jehož se zúčastnil [REDAKCE]. Jmenovaný pod bodem 6 vzal na vědomí, že notářkou bude učiněn požadavek u Okresního soudu ve Strakonících na stav exekucí ke dni smrti zůstavitele. Dopisem ze dne 20. 3. 2017 soudní komisařka vyžádala u Okresního soudu ve Strakonících výpis exekučních řízení neskončených ke dni smrti zůstavitele. Žalobkyně přihlásila pohledávku vůči [REDAKCE] ve výši 163 605,61 Kč dopisem ze dne 4. 4. 2017 adresovaným Okresnímu soudu ve Strakonících a odeslaným doporučeně dne 5. 4. 2017. Přihláška této pohledávky spolu s přílohami byla Okresnímu soudu ve Strakonících doručena dne 6. 4. 2017 a z jejího obsahu a příloh je zřejmé, že výše pohledávky je řádně vyčíslena a přílohami přihlášky rovněž doložena. Dne 3. 4. 2017 proběhlo u soudní komisařky [REDAKCE] jednání o projednání pozůstalosti po zůstaviteli [REDAKCE], a to doplnění protokolu o předběžném šetření, jehož se zúčastnila rovněž žalovaná, přičemž pozůstalá žalovaná a její bratr v rámci protokolu z tohoto jednání uplatnili právo na výhradu soupisu o pozůstalosti. Usnesením Okresního soudu ve Strakonících č. j. 17 D 71/2017 – 149 ze dne 3. 4. 2017, které nabylo právní moci dne 4. 5. 2017, byli vyzváni věřitelé zůstavitele, aby se ve lhůtě 3 měsíců od vyvěšení tohoto usnesení na úřední desce Okresního soudu ve Strakonících přihlásili a listinami doložili své pohledávky vůči zůstaviteli u soudní komisařky [REDAKCE] v její kanceláři s tím, že věřitel doloží svou přihlášenou pohledávku předložením listiny, kterou dokazuje existenci své pohledávky ke dni smrti zůstavitele a uvedením její výše v Kč ke dni smrti zůstavitele, a to s upozorněním, že věřitel, který se lhůtě nepřihlásí, nemá právo na uhrazení vůči dědici, je-li pozůstalost vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek. Usnesení Okresního soudu ve Strakonících č. j. 17 D 71/2017 – 149 ze dne 3. 4. 2017 bylo na úřední desce soudu vyvěšeno 7. 4. 2017 a sejmuto 17. 7. 2017. Dopisem ze dne 5. 4. 2017, který byl téhož dne doručen soudní komisařce, byl sdělen výpis exekučních řízení neskončených ke dni smrti zůstavitele. V rámci výpisu je uvedena rovněž pohledávka žalobkyně, pro níž vymožení je u Okresního soudu ve Strakonících vedeno řízení o výkonu rozhodnutí pod sp. zn. 12 E 744/95. Plnou mocí ze dne 28. 6. 2017 zmocnila žalovaná svého zástupce k nahlédnutí do dědického spisu, přičemž zmocněný zástupce do dědického spisu vedeného Okresním soudem ve Strakonících nahlédl dne 28. 6. 2017 u Okresního soudu v Českých Budějovicích. Listinou ze dne 11. 7. 2017 žalovaná a její bratr výslovně uznali přihlášenou pohledávku žalobkyně co do částky 126 262 Kč (zaokrouhlené úroky z prodlení) s tím, že ve zbytku co do částky 37 343,61 Kč ji popřeli s odůvodněním, že původní jistina a náklady řízení jsou promlčeny. Usnesením Okresního soudu ve Strakonících č. j. 17 D 71/2017 – 223 ze dne 11. 9. 2017, které nabylo právní moci dne 11. 9. 2017, byla schválena dohoda zákonných dědiců, na základě které nabyla jmění po zůstaviteli žalovaná. V rámci odůvodnění usnesení je konstatováno, že pravomocným usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3. 4. 2017, č. j. 17 D 71/2017 – 149, byli věřitelé zůstavitele vyzváni, aby přihlásili své pohledávky do pozůstalosti s tím, že usnesení bylo na úřední desku soudu vyvěšeno 7. 4. 2017 a sejmuto 7. 7. 2017, přičemž na výzvu se žádný věřitel nepřihlásil. Současně je zde konstatováno, že účastníci

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

berou na vědomí, že do pozůstalosti přihlásili pohledávku [REDACTED]

12. Ze spisu vedeného u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. 12 E 744/95 vyplývá, že zde probíhalo řízení o výkonu rozhodnutí srážkou ze mzdy proti povinnému – zemřelému [REDACTED] žalované, přičemž usnesením tohoto soudu č. j. 12 E 744/95 – 46 ze dne 7. 5. 2004, které nabylo právní moci dne 3. 6. 2004, bylo rozhodnuto o vstupu žalobkyně na místo původního oprávněného. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 19 Co 703/2017 – 63 ze dne 15. 5. 2017, které nabylo právní moci 25. 5. 2017, bylo zrušeno usnesení Okresního soudu ve Strakonících č. j. 12 E 744/95 – 52 ze dne 29. 3. 2017, kterým bylo rozhodnuto o zastavení výkonu rozhodnutí. Z připojených doručenek vyplývá, že usnesení bylo dne 25. 5. 2017 doručeno také žalované. Usnesením Okresního soudu ve Strakonících č. j. 12 E 744/95 – 79 ze dne 13. 7. 2017, které nabylo právní moci dne 2. 10. 2017, bylo rozhodnuto o zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, přičemž z připojených doručenek je zřejmé, že usnesení bylo dne 20. 7. 2017 doručeno i žalované. Ze spisu dále vyplývá, že dne 8. 8. 2017 bylo žalované doručeno na vědomí odvolání žalobkyně proti zmíněnému usnesení o zastavení výkonu rozhodnutí. Dne 1. 9. 2017 bylo žalované doručeno usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 19 Co 1293/2017 – 91 ze dne 25. 8. 2017, kterým byla vyzvána k vyjádření o souhlasu s rozhodnutím o odvolání bez nařízení jednání. Dne 2. 10. 2017 bylo žalované doručeno usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 19 Co 1293/2017 – 98 ze dne 12. 9. 2017, kterým bylo potvrzeno usnesení Okresního soudu ve Strakonících č. j. 12 E 744/95 – 79 ze dne 13. 7. 2017.
13. Podle ustanovení § 1711 OZ dědic, který si vyhradil soupis, nebo ten, kdo pozůstalost spravuje, může před rozhodnutím soudu o potvrzení dědictví navrhnout, aby soud pro vyhledání dluhů zůstavitele věřitele vyzval, aby v přiměřené lhůtě ohlásili a doložili své pohledávky. Dokud nebude skončeno řízení, které se takto zavede, nemá dědic ani ten, kdo spravuje pozůstalost, povinnost uspokojovat věřitele.
14. Podle ustanovení § 1712 odst. 1 OZ věřitel, který se ve lhůtě nepřihlásí, nemá právo na uhrazení vůči dědici, je-li pozůstalost vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek. Podle ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ ustanovení odst. 1 se nepoužije, prokáže-li věřitel, že dědic věděl o pohledávce.
15. Podle ustanovení § 1713 OZ nebylo-li žádáno o výzvu věřitelů, nebo uspokojí-li dědic některého z hlásících se věřitelů bez zřetele na práva ostatních, a nedosáhne-li proto některý věřitel úplného uhrazení pohledávky z pozůstalosti, je dědic věřiteli zavázán nad rámec uvedených § 1692, a to až do výše, v jaké by věřitel dosáhl uspokojení při likvidaci pozůstalosti podle jiného právního předpisu.
16. Svolání (konvokace) věřitelů má za následek, že se věřitelé rozdělí na ty, kteří se včas a řádně přihlásili, a na ostatní, kteří se nepřihlásili. Stejně právní postavení jako přihlášení věřitelé mají věřitelé uvedení v ust. § 1712 odst. 2 OZ. Dědic ví o pohledávce ve smyslu ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ jen tehdy, jsou-li mu známy všechny skutečnosti, které jsou významné pro základ a výši pohledávky, tedy je-li mu známo vše, co potřebuje dlužník k tomu, aby mohl uhradit dluh; není významné, zda o tom věděl ještě za života zůstavitele nebo zda se to dozvěděl ještě před konvokací po jeho smrti. Rozdělení věřitelů na dvě skupiny se projevuje v tom, že nejprve mohou být uspokojeni přihlášení věřitelé a že ti, kteří se nepřihlásili (nepodalí včas přihlášky nebo se k jejich přihláškám nepřihlíží), mohou být uspokojeni až poté, co budou plně uspokojeni všichni přihlášení věřitelé. Poukaz na uspokojení při likvidaci dědictví uvedený v ustanovení § 1713 OZ znamená, že dědic, kterému svědčí výhrada soupisu, je povinen, nepostačuje-li cena nabytého dědictví k uspokojení všech věřitelů, poskytnout každému z věřitelů takové plnění (v takové výši a takovým způsobem), jaké by obdržel, kdyby byla nařízena likvidace pozůstalosti a kdyby byli věřitelé uspokojováni v likvidaci pozůstalosti, a že je tedy nepřípustné, aby uspokojil některé věřitele (např. podle pořadí, v jakém se domáhali uspokojení, podle výběru

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

dědice nebo na základě dohody s některými věřiteli) a aby poté ostatním odmítl plnit s odůvodněním, že výše ceny nabytého dědictví tím byla již vyčerpána. Dědic při uspokojování věřitelů musí postupovat podle skupin uvedených v § 273 ZŘS, pokud nedošlo ke svolání (konvokaci) věřitelů. V případě, že věřitelé byli usnesením svoláni, uspokojí se nejprve přihlášení věřitelé podle skupin a ostatním věřitelům, kteří se včas nepřihlásili nebo k jejichž přihláškám se nepřihlíží, může dědic plnit, jen jestliže byli plně uspokojeni (ve všech skupinách) přihlášení (ohlášení) věřitelé. Za situace, kdyby dědic postupoval při uspokojování zůstavitelových věřitelů odlišně a některý z věřitelů obdržel více, než kolik mu náleželo při likvidaci pozůstalosti, nebo obdržel plnění nepřihlášený věřitel, ačkoliv nebyl plně uspokojen věřitel, který se na konvokační výzvu přihlásil (popř. se považuje za přihlášeného věřitele), je dědic povinen tímto způsobem poškozeným věřitelům poskytnout plnění v takovém rozsahu, v jakém by ho jinak obdrželi, kdyby byla nařízena likvidace pozůstalosti a kdyby byly uspokojování při likvidaci pozůstalosti. V tomto případě neplatí princip, že dědic, kterému svědčí výhrada soupisu, hradí dluhy jen do výše ceny nabytého dědictví, neboť poškození věřitelé mají právo na stanovené plnění, i kdyby dědic měl na úhradu zůstavitelových dluhů a jiných pasiv pozůstalosti celkově vynaložit více, než kolik činí cena jím nabytého dědictví.

17. Podle výše citovaného rozhodnutí sp. zn. RvI 1155/29 stačí, že pohledávka byla přihlášena již před rozepsáním ediktální lhůty.
18. Žalobkyně v tomto řízení prokázala, že vůči právnímu předchůdci žalované disponovala původně pohledávkou ve výši 163 605,61 Kč, kterou přihlásila do pozůstalostního řízení. Výše pohledávky po odečtení srážek z příjmů právního předchůdce žalované, provedených v rámci řízení o výkonu rozhodnutí vedeném Okresním soudem ve Strakonici pod sp. zn. 12 E 744/95, činila 153 287 Kč. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalovaná uspokojila pohledávku žalobkyně co do výše 51 646 Kč a ve zbytku v částce 101 640,61 Kč v odpovědi na předžalobní upomínku žalobkyně plnění odmítla s odůvodněním, že celkovou částku odpovídající zjištěné hodnotě dědictvím nabytého majetku rozvrhla poměrným způsobem mezi všechny zjištěné věřitele svého zemřelého otce.
19. Žalovaná argumentovala jednak tím, že jí není známo, že by o pohledávce žalobkyně věděla ve smyslu ustanovení § 1712 odst. 1 písm. a) OZ, a dále tím, že není důvod k přednostnímu uspokojení pohledávky žalobkyně v režimu citovaného ustanovení, neboť žalobkyně neprokázala splnění zákonného předpokladu pro uplatnění režimu uspokojení pohledávek dle citovaného ustanovení.
20. Soud se neztotožnil se způsobem výkladu ustanovení § 1712 OZ tak, jak jej podává žalovaná. Provedenými důkazy bylo prokázáno, že žalovaná o pohledávce žalobkyně ve smyslu ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ věděla, a to již na základě usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 19 Co 703/2017 – 63 ze dne 15. 5. 2017, které jí bylo doručeno dne 25. 5. 2017, a dále také na základě nahlédnutí do dědického spisu zmocněncem žalované dne 28. 6. 2017 u Okresního soudu v Českých Budějovicích, neboť přihláška pohledávky se všemi přílohami byla součástí dědického spisu již od 6. 4. 2017. Argumentace žalované, že o pohledávce žalobkyně nevěděla před začátkem běhu lhůty pro svolání věřitelů zůstavitele, není právně významná, neboť soud se ztotožňuje s argumentací žalobkyně, která odkazujíc na důvodovou zprávu k OZ, správně dovozuje, že postačuje, pokud se o pohledávce žalobkyně dověděla v rámci běhu konvokační lhůty, která uplynula teprve dne 7. 7. 2017. Podle názoru soudu není s ohledem na ust. § 1711 věty druhé OZ žádný logický důvod vykládat ust. § 1712 odst. 2 písm. a) OZ tak, že žalovaná o pohledávce žalobkyně měla vědět ještě před započítáním běhu lhůty pro přihlášení věřitelů. Argument žalované, že do dědického řízení v rámci konvokační lhůty nepřihlásili pohledávku žádní věřitelé, je nutné odmítnout, neboť s ohledem na shora uvedenou právní úpravu a zmíněné rozhodnutí je nutné na pohledávku žalobkyně nahlížet jako na pohledávku přihlášenou. Námitka žalované, že pozůstalost nebyla vyčerpána uhrazením ohlášených pohledávek, a proto žalobkyně nemá právo na přednostní úhradu své pohledávky v režimu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ, nemá v platné právní úpravě žádnou oporu. Právní význam zde má pouze to, že na pohledávku žalobkyně je nutné nahlížet tak, jako by žalobkyně svoji pohledávku na výzvu dle ustanovení § 1711 OZ řádně ohlásila a doložila, a dále, že žalovaná o pohledávce ve smyslu ustanovení § 1712 odst. 2 písm. a) OZ před skončením konvokační lhůty věděla. Námitka žalované, že podobným způsobem by se zaplacení zbývající dosud neuhrazené výše svých pohledávek mohli domáhat také další dva věřitelé, tedy [REDAKCE] a [REDAKCE] nemá s ohledem na zjištěnou celkovou výši aktiv pozůstalosti (237 583,11 Kč) a výši přihlášených pohledávek těchto dvou věřitelů (4 910 Kč a 43 977 Kč) žádný právní význam, i kdyby se uvedení věřitelé svého nároku vůči žalované s úspěchem domáhali.

21. Za situace, kdy žalovaná při uspokojování zjištěných pohledávek postupovala v rozporu s ustanovením § 1712 odst. 2 písm. a) OZ, tedy přistoupila k poměrnému uspokojení všech zjištěných věřitelů bez ohledu na právo žalobkyně na přednostní uspokojení své pohledávky v rámci první skupiny věřitelů, je povinna poškozené žalobkyni poskytnout plnění v takovém rozsahu, v jakém by ho jinak obdržela, pokud by žalovaná postupovala v souladu s ustanovením § 1712 odst. 2 písm. a) OZ, a to přesto, že jí svědčí výhrada soupisu.
22. Vzhledem k tomu, že žaloba byla shledána důvodnou a že žalovaná netvrdila a ani neprokazovala, že žalovanou částku s příslušenstvím byt alespoň zčásti uhradila, soud žalobě v plném rozsahu vyhověl.
23. Nárok žalobkyně na zákonný úrok z prodlení ze žalované částky tak vyplývá z ustanovení § 1970 OZ ve spojení s ustanovením § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
24. Vzhledem k tomu, že provedené důkazy skýtaly dostatečný podklad pro rozhodnutí ve věci, soud další účastníky navržené důkazy pro nadbytečnost zamítl.
25. Výrok o náhradě nákladů tohoto řízení je pak odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 OSŘ ve spojení s ustanovením § 142a odst. 1 OSŘ, podle kterého soud plně úspěšné žalobkyni přiznal vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů tohoto řízení, a to ve výši zaplaceného soudního poplatku v částce 5 083 Kč, dále ve výši odměny za právní zastoupení advokátem podle ustanovení § 7 bodu 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, po 5 180 Kč za 1 úkon právní služby, celkem ve výši 31 080 Kč za 6 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání stanoviska k obchodu žalované, sepsání stanoviska ze dne 2. 12. 2018 a účast na 2 jednáních soudu), dále paušální náhrady hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 citované vyhlášky po 300 Kč za 1 úkon právní služby, celkem ve výši 1 800 Kč za 6 úkonů právní služby, dále náhradu cestovních výdajů za 2 cesty z Prahy do Českých Budějovic a zpět po 306 km za 1 cestu tam a zpět, a to osobním motorovým vozidlem RZ 4A5 8393 s průměrnou spotřebou 5,86 l NM/100 km a při náhradách ve výši 29,80 Kč/l NM a 4 Kč za 1 ujetý km dle vyhlášky 463/2017 Sb. a ve výši 33,60 Kč/1l NM a 4,10 Kč za 1 ujetý km dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. v celkové výši 3 615,30 Kč, dále náhrady za promeškaný čas podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a), odstavce 3 citované vyhlášky po 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu, celkem ve výši 1 600 Kč za 16 započatých půlhodin strávených na cestách z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět, podle ustanovení § 137 odst. 3 OSŘ bylo z takto přiznané odměny a náhrady hotových výdajů přiznáno žalobkyni vůči žalované 21 % DPH, celkem tak bylo žalobkyni vůči žalované přiznáno na náhradě nákladů tohoto řízení 51 178,30 Kč včetně 21 % DPH a zaplaceného soudního poplatku.
26. Lhůta k plnění byla určena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 OSŘ do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
27. Podle ustanovení § 149 odst. 1 OSŘ bylo žalované uloženo zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

České Budějovice 7. 1. 2019

JUDr. Eduard Levý, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kubecová.